

πλάγιες πτώσεις

γενική
τόπου, π.χ. Πολύτροπος **αυτοῦ** ἀποδνήσκει.
χρόνου, π.χ. Ταῦτα **τῆς ἡμέρας** ἐγένετο.
αιτίας, π.χ. Ζηλῶ σε **τοῦ πλούτου**.
αναφοράς, π.χ. Οὐ κακῶς **γνώμης** ἔχω.

δοτική
τόπου, π.χ. **Γῇ** ἔκειτο.
χρόνου, π.χ. Πέμπτη **ἡμέρα** ἐξέπλευσαν.
αιτίας, π.χ. **Λιμῶ** ἀπέθανεν.
αναφοράς, π.χ. Ἰσχύειν **τῇ ψυχῇ** αἰροῦ.
ποσού, π.χ. **Τοσοῦτῳ** διέφερε τῶν ἄλλων.
συνοδείας, π.χ. Κατέπλευσεν εἴκοσι **ναυσίν**.
τρόπου, οργάνου, μέσου,
π.χ. Τὸ σῶμα **πόνους** γύμναζε.

αιτιατική
τόπου, π.χ. Ἐξελαίνει **σταδμοὺς** τρεῖς.
χρόνου, π.χ. Ἐνταῦθα ἔμεινεν **ἡμέρας** ἑπτά.
τρόπου, π.χ. Τίνα **τρόπον** τὴν θύραν κόψω;
αιτίας, π.χ. **Τί** τῆνικάδε ἀφίξει;
αναφοράς, π.χ. Ταράσσομαι **φρένας**.

επιρρηματικές μετοχές

τροπικές, π.χ. Ληζόμενοι ζῶσι.
χρονικές, π.χ. Ταῦτα εἰπὼν ἀνέστη.
αιτιολογικές, π.χ. Οἱ Κερκυραῖοι ὡς νενικηκότες
τροπαῖον ἔστησαν
τελικές, π.χ. Ἦλθον **παύσουσα** τὸ σὸν μένος.
υποθετικές, π.χ. **Νικήσαντες** ἀπάντων κύριοι
ἔσεσθε.
εναντιωματικές, π.χ. Ἑλλήν **ὧν** Ἑλλήνας ἀδικεῖ.

κατηγορούμενα

α. προληπτικό ή του αποτελέσματος,
π.χ. Φίλιππος **μέγας** ηὔξηθη.
β. επιρρηματικό
- τόπου, π.χ. Ἐσκήνουν **ὑπαῖδριοι**.
- χρόνου, π.χ. **Ὁρδριος** ἦκεις.
- τρόπου, π.χ. **Ἀσμενος** ἐώρακά σε.
- σκοπού, π.χ. Αἱ νῆες ἦλθον **βοηθοί**.
- τάξης, π.χ. Οἱ στρατηγοὶ ἐξῆλθον
πρώτοι.

2.

Οι επιρρηματικοί
προσδιορισμοί

επιρρήματα

στάσης σε τόπο, π.χ. Πρωταγόρας αὐτόδι ἐστίν.
κίνησης προς τόπο, π.χ. Θίβρων ἀπῆλθεν οἴκαδε.
κίνησης ἀπὸ τόπο, π.χ. Ἀθήνηθεν ἀπῆλθεν ὁ κῆρυξ.
κίνησης διὰ τόπου, π.χ. Τὰς πύλας ἥ ἐσῆλθον ἔκκλησε.
τροπικά, π.χ. Βουλεύου βραδέως.
χρονικά, π.χ. Κατέβην χθὲς εἰς Πειραιᾶ.
ποσοτικά, π.χ. Οὐ πάνυ νενόηκα.
δισταγμοῦ ή πιθανότητος, π.χ. Ἴσως εἴποιεν ἂν πολλοί ...
βεβαιωτικά ή αρνητικά, π.χ. Οὐδαμῶς δεῖ ἀδικεῖν.

εμπρόδετοι

στάσης σε τόπο, π.χ. Ἀνάπαυλαι **ἐν τοῖς δένδρεσίν** εἰσιν.
κίνησης προς τόπο, π.χ. Ἀπῆλθον **ἐπ' οἴκου**.
κίνησης ἀπὸ τόπο, π.χ. Ἀπῆλθον **ἐκ τῆς Κορίνθου**.
κίνησης διὰ τόπου, π.χ. Ἡ δ' ἀρετὴ **διὰ μόχθων** θαίνει.
χρόνου, π.χ. Ἐγένετο **ἐν ἔτει** πεντήκοντα.
τρόπου, μέσου ή οργάνου, π.χ. Ἠττήθησαν **κατὰ κράτος**.
αιτίας, π.χ. **ὑπὲρ τῶν γεγεννημένων** ὠργίζετο.
σκοπού, π.χ. **Πρὸς τί** με ταῦτα ἐρωτᾷς;
αναφοράς, π.χ. Κήρυκας ἔπεμψε **περὶ σπονδῶν**.
εναντίωσης, π.χ. Ὁργὴ καὶ τιμωρία **κατὰ τούτου**.
συνοδείας, π.χ. Ἐπαιδεύετο **σὺν τῷ ἀδελφῷ**.
υπεράσπισης, π.χ. Ἀμύνεσθαι **περὶ πάτρης**.
όρου ή προϋπόδεσης, π.χ. Ἡρώτα **ἐπὶ τίσιν** ἂν γένοιτο σύμμαχος.

απαρέμματα

σκοπού, π.χ. Τὴν πόλιν αὐτοῖς παρέδωκαν **φυλάττειν**.
αποτελέσματος, π.χ. Οὐ μάντις εἰμὶ τὰφανῇ **γνώναι**.
αναφοράς, π.χ. Δυνατός ἐστὶ ὁ ῥήτωρ **λέγειν**.

δευτερεύουσες επιρρηματικές προτάσεις

χρονικές, π.χ. **Ὅτε ἡ μάχη ἐγένετο**, Τισσαφέρνης ἐν Σάρδεσιν ἔτυχεν ὧν.
αιτιολογικές, π.χ. Μὴ θαυμάζετε **ὅτι χαλεπῶς φέρω τοῖς παροῦσι πράγμασι**.
τελικές, π.χ. Δίκαιος γίγνου, **ἵνα καὶ δικαίων τυγχάνῃς**.
υποθετικές, π.χ. **Εἰ μὴ τοὺς νόμους τηροῦμεν**, λέλυται πάντα.
εναντιωματικές, π.χ. **Εἰ καὶ μὴ βλέπεις**, φρονεῖς δ' ὅμως.
συμπερασματικές, π.χ. Κραυγὴν ἐποιοῦν, **ὥστε καὶ τοὺς πολεμίους ἀκούειν**.
αναφορικές, π.χ. Θαυμαστὸν ποιεῖς, **ὅς ἡμῖν οὐδὲν δίδως**.